

Portal Województwa Lubuskiego

W Filharmonii Zielonogórskiej rozpoczyna się Festiwal Klasyka bez Granic

Kategoria - Kultura i dziedzictwo

Data publikacji -21 kwietnia 2023 godz. 13:23

Dyrektor FZ Rafał Kłoczko będzie dyrygentem piątkowego koncertu, inauguracyjnego Festiwal Klasyka bez Granic.

Koncertem symfonicznym rozpocznie się w piątek, 21 kwietnia 2023 r. w Filharmonii Zielonogórskiej Festiwal Klasyka bez Granic. Początek wydarzenia o godz. 19.00.

Bilety 50/35 zł – koncert abonamentowy.

Wykonawcy:

- Joel von Lerber – harfa
- Joanna Sochacka – fortepian
- Orkiestra Symfoniczna FZ
- Rafał Kłoczko – dyrygent
- Sławomir Kozłowski – prowadzenie

Program:

- Maurice Ravel – La Valse, Ma mere l'Oye
- Bernd Redmann – Cut (prawykonanie)
- Joaquin Rodrigo – Concierto de Aranjuez
- W.A. Mozart – Koncert fortepianowy d-moll nr 20 KV 466

Napisane w 1939 r. Concierto de Aranjuez...

... należy do najbardziej znanych i rozpoznawalnych utworów hiszpańskiego gitarzysty i kompozytora Joaquína Rodrigo. Szczególnie dużą popularnością cieszy się druga część 3-częściowego dzieła, często wykorzystywana w filmach i muzyce rozrywkowej. Pierwotnie koncert został napisany na gitarę solo oraz orkiestrę symfoniczną. Jednak w 1974 r. Rodrigo opracował autorską wersję na harfę z towarzyszeniem orkiestry. Tytuł nawiązuje do ogrodów pałacu w Aranjuez. „Zapach magnolii, śpiew ptaków i tryskanie fontann” – to słowa Rodrigo opisujące Concierto de Aranjuez. Niewidomy od trzeciego roku życia kompozytor, chciał za pomocą dźwięków oddać zmysłowość miejsca, w którym wraz z żoną Victorią spędzali miesiąc miodowy. W muzyce autor nawiązuje do hiszpańskiego folkloru i tańców dworskich. Tworzy wyidealizowany obraz poprzedniej epoki tworząc klimat jaki mógł panować na przełomie XVIII i XIX wieku na dworze Królewskim w Aranjuez.

Ma Mère l'Oye („Moja matka gęś”)...

... pierwotnie powstała jako kompozycja fortepianowa (na fortepian na cztery ręce). Spośród 5 części, pierwszą napisał w 1908 r., zaś cztery kolejne dwa lata później. Już w 1912 r. Ravel zinstrumentował całość. Kompozytor stworzył suitę z myślą o dzieciach przyjaciół Jeanie i Mimi Godebskich, wnukach polskiego rzeźbiarza Cypriana Godebskiego. Jako źródło inspiracji posłużyły mu m.in. barokowe teksty Charles'a Perraulta. Ich baśniowe tytuły (Śpiąca Królewna, Tomcio Paluch, Brzydulka, Rozmowy Pięknotki z Potworem i Zaczarowany ogród) dały nieograniczone pole do popisu i odmalowania za pomocą dźwięków obrazów uwiecznionych w tekstach francuskiego poety. Utwór po dziś dzień zachwyca inwencją melodyczną, bogactwem harmonicznym i mistrzowską instrumentacją, dzięki czemu jest bodaj najczęściej (obok Bolera) granym symfonicznym utworem Ravela. Ciekawostką jest fakt że, dzieło doczekało się również wersji scenicznej dzięki stworzonej do muzyki choreografii autorstwa Michaiła Fokina – znakomitego tancerza związanego ze słynnym Les Ballets Russes Siergieja Diagilewa. Z myślą właśnie o tym zespole Ravel napisał La Valse. Utwór powstał na zamówienie

Diagilewa, którego przedstawienia w tamtym czasie bywały największą sensacją artystyczną w Europie. Walc kompozytor określił mianem poème chorégraphique pour orchestre wskazując nie tylko na taneczny, ale i jego sceniczny charakter. Niestety rosyjski impresario uznał, że utwór choć wspaniały, nie nadaje się na scenę. Trudno dziwić się reakcji kompozytora, który obruszony opinią zerwał wszelkie kontakty z Diagilewem.

Joel von Lerber – rozpoczął naukę gry na harfie w wieku sześciu lat w Konserwatorium Berneńskim, pod okiem Nathalie Chatelain i Simona Bilgera. W 2009 roku podjął studia w Hochschule für Musik w Bazylei u prof. Sary O'Brien, a następnie kontynuował je u niej w Hochschule der Künste w Zurychu. Kształcił się też u prof. Marii Graf w Hochschule für Musik Hanns Eisler w Berlinie. Muzyk korzystał również z artystycznych wskazówek tak renomowanych harfistów, jak I Helga Storck, Isabelle Moretti, Jana Bouskova, Xavier de Maistre. Artysta jest laureatem wielu nagród, w tym I nagrody oraz nagrody specjalnej na Konkursie Młodej Muzyki w Szwajcarii (2008), I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Harfowym organizowanym przez Franz Josef Reintl-Stiftung (2011), I nagrody i nagrody publiczności na Konkursie im. Louisa Spohra w Niemczech (2013), VI nagrody na Międzynarodowym Konkursie Harfowym w Bloomington w USA (2013), III nagrody w Konkursie Złota Harfa w Petersburgu (2014), II nagrody oraz nagrody specjalnej na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej, II nagrody na V Międzynarodowym Konkursie Harfowym w Meksyku (2017), II nagrody oraz dwóch nagród specjalnych na XX Międzynarodowym Konkursie Harfowym w Akce w Izraelu (2018). Koncertował z takimi zespołami, jak Kammerorchester Bern, Musikkollegium Winterthur, Schleswig-Holstein Musikfestival Orchestra, l'Orchestre de l'Opéra de Rouen, Sinfonia Varsovia, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Staatstheater Braunschweig, Philharmonisches Orchester der Hansestadt Lübeck, Haifa Symphony Orchestra, Orquesta Filarmónica de la Ciudad de México oraz musicAeterna.

Joanna Sochacka – polska pianistka, określana przez krytyków: „ona nie tylko gra... ona żyje muzyką” (Sonja Koller, General Anzeiger), „jedna z najbardziej obiecujących artystek młodego pokolenia” (Classical Mag), „artystka o hipnotycznej sile i dosadności brzemienia” (Lynn René Bayley), „pianistka o dużej swobodzie i pełnej kontroli” (Agata Kwiecińska, Ruch Muzyczny), „Sochacka olśniewająco pokazuje interakcje harmoniczne, zapierającą dech w piersiach dynamikę oraz mnogość niuansów i kolorów.” (Raul da Gama, World Music Report), „Joanna Sochacka gra Chopina w najlepszy sposób: jej interpretacje są zarówno oryginalne jak i trafne”, „kobieta z misją” (Ralph Graves, WTJU Virginia). Koncertowała w kilkunastu krajach (m. in. Anglia, Bułgaria, Francja, Austria, Niemcy, Hiszpania, Szwajcaria, Chorwacja, Holandia, Włochy, Wenezuela, USA, Izrael), występując z recitalami w najbardziej prestiżowych salach koncertowych m.in.: Carnegie Hall w Nowym Jorku, Royal Albert Hall w Londynie, Sali Koncertowej Beethoven-Haus w Bonn, Filharmonii Narodowej w Kiszyniowie, Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu, Filharmonii Narodowej w Warszawie. Jej debiutancka płyta z muzyką Grażyny Bacewicz (DUX 1689), będąca światową premierą fonograficzną, została bardzo entuzjastycznie przyjęta na całym świecie i doceniona m.in. przez prestiżowe magazyny: Gramophone, Pizzicato Magazine, The Pianist Magazine. Niedawno premierę miał jej album z Preludiami op. 28 Fryderyka

Chopina nagrany dla wytwórni Sheva Collection w dystrybucji Naxos, wkrótce ukaże się także kolejna płyta z muzyką Chopina wydana dla tej wytwórni.

Absolwentka Universität für Musik und darstellende Kunst w Graz w Austrii, w klasie prof. Milany Chernyavskiej, Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, w klasie prof. Andrzeja Pikula, Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi, w klasie dr hab. Hanny Holeksy, a także w Haute École de Musique de Genève w Genewie, w Szwajcarii, w klasie prof. Fabrizio Chiovetty. Joanna jest doktorem sztuki, asystentką w klasach prof. dr. hab. Cezarego Saneckiego i dr. hab. Łukasza Kwiatkowskiego w Katedrze Fortepianu Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi. Joanna jest reprezentowana przez MG Artists Management.

Źródło: materiały Filharmonii Zielonogórskiej